



Nữ Sĩ Quỳnh Dao Quyền Sinh Khi Đã 86 Tuổi

Quý vị ở đây nếu sinh vào thập niên 60 trở lên hẳn sẽ có rất nhiều lưu luyến với những tác phẩm của nữ sĩ Quỳnh Dao một thời, cả các phim được phỏng theo cốt truyện với nữ minh tinh màn bạc đẹp tuyệt vời đóng vai Hàn Ni, và cũng không quên giọng ca của nữ ca sĩ Đặng Lệ Quân trong bài hát "Mùa thu lá bay" bất hủ. Đặng Lệ Quân cũng đã từng đến Sài Gòn để trình diễn cho những người hâm mộ trước 1975.

"Mùa thu lá bay" sẽ mãi mãi còn ở lại với nhiều thế hệ độc giả hâm mộ nữ sĩ Quỳnh Dao nhưng riêng bà đã thành chiếc lá vàng rơi rụng và trở về với đất.

Xin hãy cùng thắp cho bà nén nhang lòng và cầu cho linh hồn bà siêu sinh tịnh độ.

DI THƯ

Độc giả và bằng hữu tâm tình thân mến: Đừng khóc, đừng buồn, đừng thương hại tôi. Tôi đã đi rồi. "Phiên nhiên" là chữ yêu thích của tôi. Nó có nghĩa là bay lượn đầy tự do và thoải mái. Tôi thoát khỏi cơ thể đang dần trở nên đau đớn hơn trong sự vô vọng và "phiên nhiên" biến thành những bông tuyết bay đi.

Đây chính là tâm nguyện của tôi. Cái chết là con đường duy nhất cho tất cả mọi người, cũng là công việc lớn cuối cùng mà ai cũng phải hoàn tất. Tôi không muốn phó mặc đời mình cho số phận, cũng không muốn ngày càng héo mòn. Tôi muốn mình được tự đưa ra quyết định cho sự việc cuối cùng này.

Sự tạo dựng của Thượng đế cho cuộc sống của đời người không như ta mong đợi. Khi con người già đi, họ phải trải qua giai đoạn rất đau đớn là suy nhược, thoái hóa, bệnh tật, đi bệnh viện để chữa trị và chết đi. Chắc chắn là ai cũng sẽ chết già. Nếu không may mắn thì ta sẽ trở thành cụ già nằm liệt giường, phải nhờ đến ống thở dưỡng khí để duy trì sự sống. Tôi đã chứng kiến bi kịch đó và hoàn toàn không muốn mình chết theo kiểu đó.

Tôi là ngọn lửa và tôi đã đốt cháy hết sức lực của mình. Bây giờ, trước khi ngọn lửa bị lụi tàn, tôi chọn con đường này để về nhà một cách nhanh chóng và bình an. Những điều tôi muốn nói đều được ghi lại trong video "Khi Bông Tuyết Rơi". Tôi mong các thân hữu của tôi sẽ xem đi xem lại để hiểu thấu tâm tư của tôi.

Trích trong di thư của nữ sĩ Quỳnh Dao để lại.

Khi lớn tuổi, ở nhiều năm trước văn sĩ Quỳnh Dao đã công khai ý định muốn tự ra đi nhẹ nhàng. Hôm nay qua báo chí hay tin bà đã thực hiện ý nguyện đó (86 tuổi). Bà đã ra đi nhẹ như chiếc lá tự thả bay theo gió trong mùa đông này... (RIP) 4/12/2024

Văn sĩ Quỳnh Dao,

*Hôm nay mây xám xây thành,
Đóa Quỳnh đã tự rời cành viễn du,
Người theo cơn gió bay vù,
Về nơi khói sóng mịt mù xa xăm...*

Ngo Viet Nguyen

Ở miền nam hồi đó, phái nam quá chừng người ghiền truyện chường của văn sĩ Kim Dung, còn phái nữ từ các vị sồn sồn đến các nàng đang mài quần trên ghế nhà trường bao la người khoái truyện tình cảm của văn sĩ Quỳnh Dao.

Những tác phẩm rất nổi tiếng của bà như: *Dòng sông ly biệt*, *Hải âu phi xứ*, *Mùa thu lá bay*, *Hoàn Châu cách cách*... khi chuyển thể thành phim, thành nhạc cũng làm mê mẩn bao thế hệ. Các ca sĩ, nghệ sĩ biểu diễn, đóng phim với nội dung từ tác phẩm của Quỳnh Dao đã nổi bật không những ở châu Á mà còn lan rộng ra toàn thế giới. Thiên hạ nhiều người biết ca sĩ Đặng Lê Quân, Kim Anh với bài *Mùa thu lá bay*, tài tử Chân Trân, Đặng Quang Vinh trong phim *Hải âu phi xứ*, và giới trẻ chắc vẫn còn nhớ nàng Triệu Vy yêu kiều nhí nhảnh với cặp mắt to tròn trong phim *Hoàn Châu cách cách*?

Khi lớn tuổi, ở nhiều năm trước văn sĩ Quỳnh Dao đã công khai ý định muốn tự ra đi nhẹ nhàng. Hôm nay qua báo chí hay tin bà đã thực hiện ý nguyện đó (86 tuổi). **Bà đã ra đi nhẹ như chiếc lá tự thả bay theo gió trong mùa đông này...** (RIP)
4/12/2024



... ngày 4, tháng 12, năm 2024... **Vĩnh biệt nhà văn Quỳnh Dao**, người truyền cảm hứng cho tôi từ thuở ấu thơ.

Trước 1975, những tác phẩm của Quỳnh Giao qua ngòi bút dịch thuật của Liêu Quốc Nhĩ là tuyệt tác (theo tôi), cũng như Erick Maria Remark phải được dịch bởi Vũ Kim Thư và kiểm hiệp Kim Dung thì phải là ông Hàn Giang Nhạn... đại khái vậy, còn sau 1975 thì tôi không đọc và không biết...

Song Ngoại là tiểu thuyết đầu tiên tôi được đọc năm 1970... nhớ hồi lớp đệ thất đệ lục gì đó, buổi trưa hay tối nhà sách Tri Tân ở đường Phước Hải là nhà bạn Huỳnh thị Thanh Châu, đọc không chừa một cuốn sách mới nào xuất bản, cuốn nào thích thì mua, ba của bạn rất thích con một sách gầy còm nhỏ bé chuyên ngẫu nhiên sách nên vừa bán vừa cho... và con một có riêng tủ sách hơn 300 cuốn tiếng Việt gồm Tuổi Hoa, Tuổi Ngọc, Quỳnh Dao, EMR, Duyên Anh, Đình Tiến Luyện, Từ Kế Tường, Hoàng Ngọc Tuấn, Nguyễn Thanh Trinh, Lệ Hằng (cái này mua giấu mua giếm vì Soeur HT nói: *đừng để mắt lòng trong sạch*...☺) Dung Sài Gòn Võ Hà Anh... và vô số là sách được tặng... như Doctor Zhivago, Alexis Zorba, Kiều Giang, Đình Gió Hú, Love Story ... (mình nhớ bạn đã mang một giỏ đầy sách mua bằng tiền đi kèm Pháp văn 3 tối/tuần mỗi tháng đem tới tặng sinh nhật mình năm 1973 và 1974 làm mình chảy nước mắt vì món quà quá tốn và quá thích! Đó cũng là lý do dù không yêu bạn lắm nhưng mình vẫn cứ nhớ bạn và theo dõi bạn mọi nơi mọi lúc.)

Trở lại Quỳnh Dao,

Tôi bắt đầu bị mê hoặc từ những cái tên tác phẩm qua ngòi bút dịch tài hoa của Liêu Quốc Nhĩ: buổi sáng, bóng tối, cô đơn... hải âu phi xứ, cánh hoa chùm gởi, dòng sông ly biệt, mùa thu lá bay, bên bờ hiu quạnh... và chìm đắm trong những đam mê riêng biệt của mình. Các bạn tôi vẫn cứ bắt tôi phải sống... trí thức hơn, sang trọng hơn từ vật chất đến tinh thần... nhưng tôi muốn đời vẫn vậy, yêu những điều tầm thường giản dị thôi, và tôi đã được gần như là toại nguyện. Tôi luôn cảm ơn Thượng Đế vì điều đó, tôi luôn mang ơn cuộc đời đã vô cùng độ lượng với tôi.

Tôi cũng thế, tôi sắp xếp cuộc đời mình gọn gàng để không ai phải nặng nề vì mình... cũng có khi mình như hải vân... Lại nhớ cô Quỳnh Giao ca sĩ, cô có chút bà con, cô cũng tự sắp xếp cuộc đời gọn gàng để đi thật nhẹ nhàng và vẫn còn xinh đẹp!

